

VI. PÁL PÁPA BUZDÍTÁSA A RÓZSAFÜZÉR IMÁDKOZÁSÁRA

Rózsafüzér Királynője ünnepére (okt. 7-re) jelent meg **VI. Pál apostoli buzditása**, amelyben kéri a püspököket, a papokat és a hiveket, hogy október hó folyamán fokozottabban imádkozzák a rózsafüzért a békéért és az emberek kiengesztelődéséért. — Az exhortáció bevezetője megjelöli ezt a szándékot, majd emlékeztet arra, hogy most van a IV. centenáriuma annak a Bullának (Consueverunt Romani Pontifices), amelyben V. Szent Piusz meghatározta a rózsafüzér-imádság formáját. — **Miért kérjük Mária közbenjárását a békéért?** Kétségtelen, állapítja meg az exhortáció, a béke az emberek ügye. Minden ember közös java, ezért mindenkinek, különösen pedig az államok és a közösségek felelős vezetőinek állandóan törekedniük kell megőrzésére. De kire nem hárul felelősség a családban, a vállalatban vagy a társulatban? Annyi jóakarattal ellenére mindenféle az érdekek ütközésének, az önzés, az ellentét és a torzalkodás különböző jeleinek lehetünk tanúi. Ki ne látná, mennyire sürgős feladat hárul valamennyiünkre, hogy elősegítsük a szeretet diadalát és a népek békéjét? De a béke Isten ügye is. Ő oltotta szívünkbe a béke utáni vágyat; ő serkent bennünket és ő ad erőt ingadozó, gyenge akaratunknak: csakis ő adhat békeszerető lelket és ő a támasza béketörekvésünknek. Ezért Isten segítségét kell kérnünk az ima által, hogy a földön megvalósuljon a béke. Krisztusban kaptunk minden kegyelmet, ezért a béke adományát is Krisztus közbenjárására nyerhetjük el; Őhöz pedig Mária, szent Anyja közbenjárása által fordulunk, Mária által, aki „kegyelmet talált Istennél”. Az alázatos názareti Szűz lett anyja a „Béke Fejedelmé”-nek, Jézus a béke jele alatt született és a Hegyi Beszédben azt hirdette: „Boldogok a békességések, mert őket Isten fiainak nevezik” (Mt. 5, 9). Az Evangélium azt mutatja, hogy Mária figyel az emberek gondjaira; a kánai mennyegzőn közbenjár Fiánál, amikor elfogy a bor. Ha a falusiak mindennapi gondjában is segít, mennyivel inkább közbenjár a béke oly fontos javának biztosításában, ha őszinte szívvel kérjük. Maga a Zsinat is emlékeztetett bennünket arra (**Lumen Gentium** 62), hogy Mária „anyai szeretetével gondoskodik Fiának testvéreiről, akik még zarándokok . . .” Ha minden ember erejéhez és lehetőségeihez mérten köteles munkálkodni az igazságosságért és a békéért, ahogy ezt a **Populorum Progressio** hangoztatja (75. p.), minden kereszténynek imádkoznia kell a békéért, kérnie kell Máriát, hogy járjon közben az Úrnál, hiszen egyedül Ő adhatja a békét. Amikor a rózsafüzér titkairól elmélkedünk, Mária példájára

békeszerető lelkületűek leszünk, hiszen Jézusnak és megváltó életének titkaiba mélyedünk el.

Az Egyház gyermekei mind együtt imádkoznak. — A gyermekek és a fiatalok: a világot megrendítő változásokban az ő jövőjük forog kockán. Szülők és nevelők törekedjenek arra, hogy gyermekeik imádságos lelkületűek legyenek. A betegek és a öregek: talán néha elkészeríti őket látszólagos hasznavehetetlenségük; fedezzék fel az ima hatalmát és így ők is a béke forrása felé vonzzák az embereket. A felnőttek: akik egész naphosszat fáradoznak; munkájuk gyümölcsözőbb lesz, ha imádkoznak, ha Mária segítségével jobban megismerik és szeretik Jézust. Az Istennek szentelt lelkek: az ő életüknek Mária példájára Jézuséhoz kell hasonlúnia: így majd a szeretet és a béke hírnökei lesznek. A püspökök és a papok: hiszen különleges küldetésük az — a papi szolgálatról és életről szóló zsinati dekrétum (5) szerint — hogy az Egyház nevében imádkozzanak a rájuk bízott egész népért, sőt az egész világért. Így tehát valamennyien Mária köré gyűlve, mint az apostolok a cenákulumban, imádkozunk a békéért, amely a Lélek gyümölcse (Gal. 5, 22). — Imádkozunk mindazokért, akik a béke munkásai ebben a világban, a legkisebb falutól a legnagyobb nemzetközi szervezetekig. Imádkozunk azért, hogy mindenfelé egyre többen érezzék hivatásuknak a békéért való munkálkodást, az emberek és népek közötti egyetértés elősegítését. Imádkozunk azért, hogy az emberi szívekből, a mi magunkból elsősorban, eltűnjön a széthúzás, a fajgyűlölet, mindenfajta gyűlölködés és gonoszság érzése, hiszen ezek szülik napról napra a háborúkat és a viszályokat. Bármilyen erős is a rossz, erősebb a kegyelem. Ahhoz imádkozunk, aki meghalt bűneinkért, hogy összegyűjtse Isten szétszéledt gyermekeit (Jn. 11, 52). Imádkozunk azért, hogy az Egyház valamennyi gyermeke között a kölcsönös tisztelet és bizalom, a párbeszéd és a jóakarát szelleme uralkodjék. Imádkozunk azért, hogy mindannyian elfogadják a többieket különbözőeknek, hogy magukévá tegyék a komplementaritás elvét Krisztus igazságában és szeretetében, az Apostol buzdítása szerint: „Amennyiben rajtatok múlik, lehetőleg éljetek minden emberrel békeességben . . . Ezentúl már ne ítéljük el egymást . . . Isten országa . . . igazság, béke és öröm a Szentlélekben . . . Ezért törekedjünk arra, ami a békeességet és egymás épülését szolgálja” (Róm. 12, 18 és 14, 13, 17, 19) — Exhortációja befejező részében a Szentatyja újra csak azt hangsúlyozza, milyen gyümölcsöző lehet a rózsafüzér imádsága és négyszáz év után is mennyire időszerű az V. Pius által bevezetett imamód. Ezzel az imádsággal, Isten szent Anyjának közbenjárása által, hozzájárulunk, hogy a Zsinat kívánása teljesüljön: „Minden Krisztushívó állandóan könyörögjön az Isten Anyjához, hogy ő — aki már kezdetben imájával támogatta az Egyházat — most is, a mennyben az összes szentek és angyalok fölé magasztalva mindaddig legyen szószólónk Fiánál a mindenszentek közösségében, amíg a népek valamennyi családja, — akár keresztény névvel ékeskednek, akár még nem is-

merik Üdvözítőjüket — békében és egyetértésben boldogan gyűljenek össze az Isten egyetlen egy népévé, a szent és oszthatatlan Háromság dicsőségére” (**Lumen Gentium** 69).

Szabó Ferenc

A RENDKÍVULI PÜSPÖKI SZINODUS

VI. Pál 1968 december 23-án jelentette be, hogy 1969 október 11-re rendkívüli püspöki szinodust akar egybehívni. E szinodus általános témáját már megadta maga a pápai összehívó levél: a Szentszék és a püspökkari konferenciák közötti kapcsolatok. A Szentszék megkérdezte az egyes püspöki karok véleményét a tárgyalandó témával kapcsolatban. Egy előkészítő bizottság tanulmányozta a konkrét javaslatokat; a beérkezett jelentésekből egy előzetes szkémát készített. Ezt májusban megküldték a püspökkari konferenciák elnökeinek és mindazoknak, akiknek joguk van résztvenni e rendkívüli szinoduson, éspedig: a keleti egyházak pátriárkáinak és nagyobb érsekeinek, valamint az önálló metropolitáknak; a római kúria kongregációit vezető bíborosoknak; a rendi előljárók Úniója által kijelölt három szerzetesnek. A szkématervezetet a püspökkari konferenciák plenáris üléseiken megtárgyalták és megjegyzéseikkel visszaküldték Rómába. Csak ezután rögzítették azt a végleges alapszöveget, amely a szinodusi viták anyagát képezte.

E szkéma első része doktrinális szempontból tekint a Szentszék és a püspökkari konferenciák kapcsolatát. A püspöki kollégialitás zsinati elvből indul ki; a hívek és a püspökök egymásközi kommuniójáról (görögül: *koinonia*) tárgyal, majd pedig a *Lumen Gentium* k. zsinati konstitúció alapján körülírja a püspökök kollégialis tevékenységét ill. rögzíti a kollégium fejével, a Pápával való közös felelősségük alapelveit. A második rész a Szentszék és a püspökkari konferenciák gyakorlati együttműködéséről szól. Végül a harmadik rész a püspökkari konferenciák egymásközi kapcsolatairól tárgyal.

A rendkívüli szinodus munkáinak vezetésére a Szentatya három delegált elnököt nevezett ki: Confalonieri, Gracias és Rossi bíborost. A szkéma mindegyik részét egy-egy referens ismertette az atyákkal (Seper és Marty bíboros, McGrath panamai érsek). Mindhárom résznek volt egy külön titkára: a doktrinális részé a jezsuita A. Anton (a Gergely-egyetem tanára), a második részé Onclin prelátus (a kódex-revízióval foglalkozó bizottság másodtitkára), a harmadiké Etchegaray párizsi segédpüspök. A Szentatya 17 szinodusi tagot nevezett ki (köztük 9 bíboros: Tisserant, Cicognani, Dell’Acqua, Felici, Bengsch, Wojtyła, Tarancon, Cooke, Daniélou). A magyar püspöki kart Ijjas József kalocsai érsek, püspökkari elnök képviselte. A 146 szinodusi tag közül